

Mál nr. 243/2013
M
og V v/ ábyrgðartryggingar húseigenda Þ og B.

Tjón á jakkafötum við fall á gangstétt þann 6. desember 2012.

Gögn.

1. Málskot móttækið 10. júlí 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 19. júlí 2013.

Málsatvik.

M lýsir því í málskoti sínu að hann hafi fallið á hálkubletti á gangstétt fyrir utan Borgartún 29 að morgni dags í desember og við það hafi orðið tjón á jakkafötum hans. M telur að orsök slyssins megi rekja til þess að leki hafi myndast við horn hússins og þannig hafi vatn sífellt meitlað á hálkubletti sem hafi skapað hættu. Það hafi ekki verið nægileg lýsing á vettvangi og því hafi hann ekki átt von á umræddum bletti. M telur að eigendur húseignarinnar beri ábyrgð á þessum aðstæðum og þær megi rekja til vanbúnaðar húseignarinnar.

V vísar til þess að tveir af sex húseigendum séu tryggðir með ábyrgðartryggingu húseigenda hjá félaginu. Af afstöðu V verður helst ráðið að félagið telji ósannað að atburður sá sem M lýsir í málskoti sínu hafi orðið og því sé ekki hægt að fallast á greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingum Þ og B. Auk þess vísar V til þess að ef vankantar séu á húseigninni séu þeir á ábyrgð húsfélagsins.

Álit.

Í þessu máli leitaði M samdægurs til V vegna tjóns sem hann varð fyrir. Í 44.gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 kemur fram að tjónþoli geti krafist bóta beint frá vátryggingafélagi sé sá vátryggður hjá félaginu sem tjónþoli telur að beri skaðabótaábyrgð. Auk þess er félaginu og vátryggðum skylt að upplýsa tjónþola um ábyrgðartryggingu sé hún fyrir hendi. Gerðar eru athugasemdir við afgreiðslu V í málinu. Þar er vísað til þess að V bar að upplýsa um mögulegar ábyrgðartryggingar strax, einnig ábyrgðartryggingar húseigenda, og taka afstöðu til bótaskyldu úr þeim vátryggingum óháð mögulegri afstöðu húsfélags til málsins. Í stað þess fékk M óskýr svör sem eru ekki til eftirbreytni.

Það breytir ekki því að hvað varðar skaðabótaábyrgð húseigandanna Þ og B gilda almennar sönnunarreglur sem gera ráð fyrir því að M sýni fram á húseignin hafi verið vanbúin og það hafi orsakað umræddan hálkublett til að hann geti mögulega átt rétt á skaðabótum vegna óhappsins. Af gögnum málsins verður ekki ráðið með óyggjandi hætti að óhapp M verði rakið til vanbúnaðar húseignarinnar frekar en veðurlags sem búast má við á þessum tíma árs eða óaðgæslu hans sjálfs. Ekki verður því fallist á skaðabótaábyrgð húseigenda eða greiðsluskyldu úr vátryggingum hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu húseigendanna Þ eða B hjá V.

Reykjavík 13. ágúst 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.